

Aloitus ja yleistä
Matti Hanhisuanto

**Puheenvuoro Lopen suviseurojen 2021 suviseurojen
tunnuslauseen "Lasten kaltaisten on Jumalan valtakunta"
(Mark.10:14) pohjalta**

- tämä on lyhyt katsaus, lähinnä nyt sisällön, kyseisen tekstiyhteyden ja muun Jumalan sanan pohjalta, lähinnä Jeesuksen puheista ja toiminnasta käsin
- muitakin, tätä laajempiakin, lähestymiskulmia on olemassa
- alussa yritin jäsentää selkeästi. Sitten en osannut enää jäsentää tai eritellä lapsenkaltaisuutta ja Jumalan valtakunnan olemusta ja asumista toisistaan, niin ne nyt ovat limittäin ja lomittain, samoissakin lauseissa käsitellään molempia. Pyydä teidän kärsivällisyyttänne ja armollista mieltä tähän hetkeen.
- joustavamman etenemisen vuoksi **en luettele** lainaamiani raamatun paikkoja, vaikka ne olen tänne kirjoittanut muistiin.

Tunnuslauseen tekstiyhteys Raamatussa

Tunnuslauseen teksti on otettu Markuksen evankeliumin kohdasta, jossa Jeesus kohtaa lapsia ja heitä tuovia, ja puhuttelee opetuslapsia.

"Mark.10:13 Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moittivat tuojia, [Matt. 19:13-15; Luuk. 18:15-17]

14 mutta sen huomattessaan Jeesus närkästy ja sanoi heille: "Sallikaa **lasten** tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. **Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.**

15 Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse." [Matt. 11:25, Matt. 18:3, Matt. 21:16; 1. Kor. 14:20]

16 Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä. [Mark. 9:36]"

Jeesus ja lapset evankeliumeissa

- tässä olen keskittynyt Jeesuksen opetukseen ja toimintaan, siihen mikä niissä liittyy lapsiin.

Tässä kertomuksessa Jeesuksen luo tuotiin lapsia , **siunattavaksi** ja kosketettavaksi; **ja** jotta hän panisi käteensä heidän päälleen ja rukoilisi heidän kanssaan ja puolestaan. **Lasten tuojia** ei kuvailla tuon tarkemmin, mutta voimme aavistaa, ketkä näin halusivat tehdä. He ymmärsivät uskon kautta, kuka Jeesus on.

Kertomuksen rinnakkaiskertomuksessa Luukas mainitsee erikseen, kuinka **Jeesus kutsui lapset luokseen, vaikka** Jeesuksen opetuslapset estelivät.

Jeesus puhui lapsista **muissakin yhteyksissä, ja** osoitti **käytännön toiminnalla** lasten arvon, **ja joissa** lapsi ja lapsen kaltaisuus olivat oiva oivallus **tuoda kuulijoiden ymmärrykseen uskon perusasioita.**

Matt.18 ja Mark. 9:ssa **Jeesus toppuutteli opetuslapsiaan**, jotka kinastelivat keskinäisestä suuruudestaan, kysyen viimein Jeesukselta kuka **heistä on suurin taivasten valtakunnassa**. Silloinkin **Jeesus nosti lapsen esiin** ja kehotti opetuslapsia nöyrytymään, näkemään **itsensä toisia tarvitsevana ja riippuvaisena toisista ihmisistä. Lapsi näkee ja ymmärtää tämän, ja toimii sen mukaisesti. Sellainen on suurin.**

Näissä yhteyksissä Jeesus puhuu vakavasti myös **lapsen pahentamisesta, lankeemukseen johdattamisesta**, varoittaa siitä sillä ajatuksella, että **ennen kuin sellainen ehtii** tapahtua, olisi parempi, helpompi kaikille osapuolille, että viettelijä heitettäisiin myllynkivi kaulassa mereen.

Samaan yhteyteen on kirjoitettu, kuinka Jeesus **varoitti halveksimasta lapsia**, myös vähäosaisia(aikuisia), "näitä, sillä ajajlla **ihmisten arvomaailmassa, uskonnollisessa maailmassa ja yhteiskunnassakin vähäisiä, arvottomia**". Jeesus sanoi, kuinka "heidän enkelinsä taivaassa näkevät aina minun taivaallisen Isäni kasvot."

Varmaan syvimmin Jeesus osoittaa lapsen arvon ja paikan, myös uskossa ja Jumalan valtakunnassa, kun hän sanoo(Matt.18:5): **joka minun nimessäni ottaa vastaan, luokseen yhdenkin tällaisen lapsen, hän ottaa vastaan minut**". Siinä on läsnä usko, yhteys ja osallisuus, Vapahtaja ja Jumalan valtakunta.

Tällaisia ovat lapset, myös aikamme **lapset, jotka Jumala on antanut meille, meidän keskellemme ja hoitoomme. He** tuovat Kristuksen läsnäolon meille, evankeliumissa, ja uskon yhteydessä, ja kuten olemme eläneet todeksi: syntien anteeksiantamuksen sanassa.

Jeesuksen opetus ja puheet Jumalan valtakunnasta

Suviseurojen tunnuslauseen **sanomassa on esillä Jumalan valtakunta ja siellä asuvat.** Ja tässä **kertomus- ja asiayhteydessä** lasten kaltaisuus.

Otan Joitakin **asioita Jumalan valtakunnasta**, kapeasti, tähän yhteyteen tärkeitä.

Onhan **Jumalan valtakunta aivan olennainen** Jumalan sanassa ja ilmoituksessa, ja meille uskoville.

Jumalan valtakunta oli Jeesuksen julistuksen keskiössä. Tässä joitakin esimerkkejä:

Jeesus **julisti ilosanomaa**, Jumalan valtakunnan evankeliumia, (Matt.4:8), evankeliumia taivasten valtakunnasta(Matt.9:35). **Hän** kehotti kääntymään, parannukseen, sillä taivasten **valtakunta on tullut lähelle**(Matt.4:17). Jeesus puhui **vertauksin siitä**, mikä Jumalan valtakunta, taivasten valtakunta on; **ja myös** taivasten valtakunnan avaimista(Matt.16:19) ja valtakunnan **salaisuuksista, joita saavat oppia tuntemaan vain Jeesuksen seuraajat**(Luuk.8:10).**Yhden** salaisuuden äärellä olemme nyt, kun mietimme, **mitä on elää Jumalan valtakunnassa sellaisena kuin lapsi elää, lapsen kaltaisena.**

Jeesus lähetti omansa julistamaan **kutsua Jumalan valtakuntaan**, tärkeintä kutsua. Hän kehoitti myös **huolehtimaan toisistaan, vahvistamaan toisiaan uskossa ja kilvoituksessa, hoitamaan Pyhän Hengen läsnäolossa toisten ja omaa uskoa.** Tällä asiallahan suviseurojakin järjestetään, se on pääasia, jota kaikki muu työ palvelee.

Kaikissa näissä ydin on sama: usko Jesukseen, usko Jumalaan, usko syntisi anteeksi. Näin tulet sisälle Jumalan valtakuntaan. Kutsuja antaa uskon lahjan, armosta, syntiselle. Jumala tulee asumaan sinuun, yhteys on niin läheinen. Ja Jeesus asuu sinussa, ja omistat Jeesuksen valmistaman ja lahjoittaman autuuden, täydellisen vanhurskauden.

Ja tässä valtakunnassa ovat kaikki lapset, jo ennen syntymäänsä. Ja he, jotka ovat uskossa ovat saaneet elää elämänsä alusta asti tähän päivään, niin monet meistäkin.

Jeesus kehotti omiaan: Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan (tahtoaan), niin teille annetaan kaikki muukin (Matt.6:33, Luuk.12:31). Etsikää, kysykää, yhä valtakunnassa asuessanne, ja katsokaa elämää ja asioita tästä näkökulmasta. **Katsokaa ja suunnitelkaa** uskoen, luottaen, pyytäen, myös ajallisen elämän kulkua ja johdatusta tällä pohjalla. Uskovana tätä muutakin elämää.

Arkisia asioita ei tarvitse **hengellistä**, mutta niitä saa hoitaa uskossa ja **perusluottamuksessa** Jumalaan, järkeä, voimavaroja, viisauttakin käyttäen, myös apua ja turvaa toisilta hakien. Siihenkin saa olla luottamus, että apua löytyy. Lapsenkaltaiseen turvalliseen luottamukseen sisältyvät myös monenlaiset kysymykset, **omien epäilystenkin esittäminen**, huolten purkaminen ja huojennuksen etsiminen niihin.

Kutsu uskoon ja Jumalan valtakuntaa oli siis tärkeintä. Onhan se kutsu synnin ja kadotuksen alta iankaikkiseen elämään. Aivan välttämätön, kun vain näin kulkee tie taivaaseen ja takaisin Jumalan yhteyteen. Ja myös valtakunnassa eläminen täällä on välttämätöntä. Siellä kun on myös uskonelämän hoito mahdollinen. **Tässäkin** voisi olla yksi **keskustelun** aihe: mitä on uskonelämän **hoito** lapsenkaltaisessa uskossa ja luottamuksessa uskonsisarien ja veljien **kesken?**

Uskon ja pelastuksen ytimessä on usko Kristuksen sovitustyöhön. Siinä sisällä on se, että synnit ovat anteeksi Kristuksen sovitustyön tähden. **Tässä on uskon yksinkertaisuus.**

Tätä uskon perusasiaa ei voi järjellä tai loogisesti selittää auki. Se on uskon asia. Samoin kuin se, miten Jumala tuon uskon synnyttää ja sitä ylläpitää. Se on **paradoksi, järjen kanssa ristiriitainen, ristiriidassa.** Se on hulluutta maailman edessä. Mutta Jumala on ilmoittanut sen omilleen. Uskovan ihmisen sydämeen tämä yksinkertainen lahjaksi saatu usko tuo rauhan. Ihmeellisen rauhan Jumalan kanssa ja omantunnon rauhan(Fil.4:7). Muualla UT:ssa erityisesti Paavali ja Heparalaiskirje kirkastavat tätä.

Lapsi on tämän uskon osallisuudessa Kristuksen sovitustyön tähden, ei viattomuuden tai synnittömyyden tähden. Lapsi on sikiämisestä alkaen osallinen myös perisyntistä. Kristuksen pelastustyö alkoi myös hänen sikiämisestään, jotta pelastus koskisi jokaista ihmistä. Tämäkin on meille järjelle käsittämätön asia. Jumalan sanaan perustuva uskon asia. Tässäkin kertomuksessa on häivähdyks pienen lapsen uskosta, kun lapset tulivat Jeesuksen siunattavaksi. Jeesuksen siunaus oli heille todellisuutta, **yksinkertaisen uskon todellisuutta ja Hengen yhteyttä.** Niin kuin myös Hoosianna-huudot lasten suusta, kiitos ja ilo Jeesuksen viimeisellä temppeli-matkalla(Matt.21:15).

Lapsen kaltaisuudesta Jumalan valtakunnassa

Lapsenkaltaisuutta on vaikea selittää muutamalla sanalla tai tyhjentävästi. Pelkistetysti sen **oleellisimmat tuntomerkit** ovat siellä suviseurasivuillakin netissä näkyvissä: **"Siinä kiteytyvät uskon yksinkertaisuus, Jumalan huolenpito ja lupa turvautua häneen."**

Suomalaisessa raamatussa tässä kertomuksessa on käytetty sanaparia **"lasten kaltaisten"** kuvaamaan Jumalan valtakunnan asukkaiden olemusta. Samaa tarkoittaen käytän alkukielessä ja muissa kielissä käytettyjä ilmaisuja sen ohessa.

Jo aiemmin lainaamassani **Matt.18 kohdassa** Opetuslapset kyselivät Jeesukselta, **kuka on suurin taivasten valtakunnassa.** Siinä Jeesus ottaa lapsen esiin ja sanoo **"joka nöyryy tämän lapsen kaltaiseksi, alentaa itsensä kuin tämä lapsi on,** on suurin(Matt.18:4).

Joka ymmärtää itsensä toisten alapuolelle, **ei korota itseään.** Silloin **lapset olivat tällaisessa** asemassa, ja tyytyivät, tiesivät ja ymmärsivät sen itsekin. Eikä heitä yleisestikään arvostettu sen ajan maailmassa. Jeesuksen opetuslapsetkaan eivät tässä evankeliumin kohdassa pitäneet lapsia minään, nuhtelivat tuojia.

Lapsenkaltainen ihminen siis huomaa ja tunnistaa, ettei ole toisia parempi, vaan pikemminkin toisten alapuolella, **ei ole kykenevä itse Jumalan lapseuteen,** muuttumaan sellaiseksi, että kelpaisi omilla ansioillaan, olemuksellaan, viisaudellaan tai oivalluksillaan. **Jumala herättää tuollaisen ihmisen tunnon,** nöyryyden, kun hän kutsuu. Silloin ihminen huomaa, tunnistaa ja tunnustaa myös syntisyytensä. **Jumala siis valmistaa tähän** ja pitää tällaisena.

Jeesus puhui myös lapsenmielisistä. Lapsenmielinen (Matt.11:25, Luuk.10:21) on **sellainen, jolla on(lapsen) avoin ja luottavainen mieli.**(salattu viisailta ja oppineilta(Matt.11:25), Jumalan tahto(Matt.11:26), opetuslapset palasivat tässä lähetysmatkalta(Luuk.10:17-21). Lapsenmieliset **olivat ottaneet** opetuslasten sanan vastaan, kun he kuulivat Jumalan valtakunnan olevan nyt läsnä(Luuk.10:9). Jeesus kiitti siitä aivan hypellen Jumalaa.

Vuorisaarnassa Jeesus:(Matt.5:3): **"Autuaita ovat hengellisesti köyhät/vaivaiset(Biblia). Heidän on taivasten valtakunta. "Autuaita olette te köyhät(Luuk.6:20), Jeesus sanoi opetuslapsille.** Hengellisessä mielessä köyhistä **käytettiin eri sanaa** kuin mallisessa mielessä köyhistä. Siksi se on erotettavissa tässä kohdin raamattua maallisesta köyhyydestä.

Hengellisesti köyhät, **puutteelliset ja vajavaiset**, ovat **vastaanottavia Jumalan armolle ja avulle**. He **toivovat** Herralta pelastusta ja **odottavat itselleen apua** Jumalalta. **He luottavat siihen, että saavat avun**. Tällaiset köyhät **ovat avuttomia ja tietävät** sen itse. He tietävät myös syntisyytensä. He eivät voi luottaa omaan vanhurskauteensa.

Sen sijaan He tarttuvat ja luottavat Jumalan iankaikkiseen **rikkauteen**: armoon ja anteeksiantamukseen. He turvautuvat Jumalan antamaan rauhaan, ja heillä on **rauha Jumalan kanssa** ja iankaikkinen elämä.

Lapsen kaltaisudessa ja hengellisessä köyhydessä on paljon samaa. Hengellisesti Lapsen kaltainen ihminen **on köyhä omalta puoleltaan**. Omia keinoja ja voimavaroja ei ole. **Hänelle armo on välttämätön pelastukseen**. Hän on **riippuvainen** Jumalasta ja uskosta, hän **tarvitsee ja haluaa** myös kokea Jumalan valtakunnan huolenpidon ja hoidon, ja uskonveljien ja -sisarten Pyhän Hengen yhteydessä tuoman hoidon.

Nöyryyden ja lapsen mielen antaa Jumala. Ei oma puristuksemme tai ymmärryksemme.

Jumala herättää, kutsuu, ja antaa uskon lahjaksi, antaa kilvoituksenkin lahjaksi. **Tarvitseeko minun tehdä mitään? Säilyykö se usko ilman muuta?**

Jumalahan on luvannut pitää huolta. Miten? Se saa **jäädä kysymykseksi** tähän iltaan ja kotiinkin asti. Keskustelunaiheeksi.

Silloin kun Jumala kutsuu, hän antaa myös voiman uskoa. **Hän antaa lapsen mielen, ja hengellisesti köyhän, nöyrän mielen** ottaa vastaan evankeliumi ja siinä uskon lahja. Ihminen suostuu ja tyytyy myös siihen, että kaikki ei ole omassa hallinnassa. Jumala antaa luottamuksen myös siihen, että armo ja anteeksiantamus kantaa ja riittää.

Autuuden saamisen eteen ei tarvita itseltä mitään.

Jumalan valtakunnasta löytyy raamatussa muitakin kuvauksia ja mainintoja kuin lapsen kaltaisuus. Niihin meillä ei nyt ole mahdollisuutta keskittyä. Kuitenkin nostan yhden, jonka Paavali tuo esille Jumalan valtakunnan olemuksesta.

”Jumalan valtakunta ei ole ruoka eikä juoma, **vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä**”(Room 14:17). Tämä on niin oleellinen ja kuvaa aivan keskukselta sitä, mitä uskovainen saa elää todeksi joka päivä. Aivan huikea. Jääköön se meille taustalle kuulumaan ja keskusteluumme.

Arkisen elämän ja kilvoituksen keskellä

Arkisen kilvoituksen keskellä saatamme kuitenkin miettiä, olenko itse kelvollinen, lapsen kaltainen. Osaanko olla oikeasti lapsen kaltainen, kun epäilen, harhailenkin. Niinhän lapsikin epäilee, tekee väärinkin välillä. Eläviä tuntomerkkejä nuo epäilykset. Ja Jumala tietää ja tuntee meidät tällaiseksi epäileviksi ja syntisiksi. Eikä hän siitä säpsähdä, eikä heitä pois. Juuri siksi, kun hän tuntee lapsensa, hän on valmistanut myös sellaisen tien, jota pitkin pääsee taivaaseen, perille asti. Se on hänen päämääränsä.

Mehän emme toki joka hetki uskovinakaan mieti syntisyyttämme, vaan me siellä arjen keskellä **elämme uskon todellisuudeksi myös anteeksiantamuksen läsnäolon tuoman rauhan ja ilon. Joka hetki on synnit anteeksi. Nytkin.**

Ja eikö niin, että sinä uskot sen. Et aina järkeile, etkä tee tekojakaan, että tulisit paremmaksi. Elät vapaata Jumalan lapsen elämää.

Mutta **olemme toisaalta syntisiä**. Ja **vihollinen tyrkki** väliin tuoden epäilyksiä uskosta, anteeksiantamuksesta, huonosti onnistuneesta kilvoituksesta ja todellisesta syntisyydestä.

Se haluaisi saada pois sinut uskosta ja ilosta ja Jumalan rauhasta. Kyseenalaistaa **uskon luottamuksesta myös armon riittävyden ja turvautumisen Jumalaan, estämään elämään uskon asioissa vain Jumalan armon varassa**. Sielunvihollinen pyrkii saamaan Jumalan lapsen pois myös luottamuksesta Jumalan johdatukseen muissa elämän asioissakuin uskomisessa. Hyvin arkistenkin asioiden kautta piru pyrkii saamaan meidät luopumaan uskosta.

Ihmismieli toisaalta haluaisi välillä tehdä jotakin sen eteen, että olisi **Jumalalle kelvollinen**, voisi itse pitää huolta siitä, että pysyy Jumalan valtakunnassa ja uskossa. Se tahtoi osoittaa paremmuutta muihin nähden ja hyvyyttä Jumalalle. Se ei tyytyisi pelkästään Jumalan armoon ja johdatukseen, eikä yksinkertaiseen uskoon ja evankeliumiin.

Sitten toisaalta vihollinen saarnaa epäuskon ja epäonnistumisen saarnaa niin voimakkaasti, että se pitää mahdottomana että Jumalan armo riittäisi aivan kelvottomallekin.

Se tahtoi viedä lapsenkaltaisen luottamuksen ja uskon.

Lankeamisen mahdollisuus, uskosta pois kulkeutuminen tai kulkeminen **on todellinen** vaihtoehto. Ja vanhat ovat sanoneet, että on kolmiliittoinen vihollinen: saatana, maailma ja oma liha, yrittää saada meidät luopumaan uskosta ja tuosta lapsenmielisestä ja yksinkertaisesta turvautumisesta Jumalaan ja hänen armoonsa. Kristityn kilvoitus on siis todellista, ei vain näennäistä.

Meissä taistelee Jumala ja synti vastakkain. Uskovalla on Jumalan mieli ja halu Jumalan tahdon täyttämiseen, mutta meissä asuva synti on sitä vastaan. Tällaisessa kentässä ja jännitteessä me elämme.

Siihen taisteluun Jumala antaa apunsa, jotta pysymme uskomassa, jaksamme uskoa ja hoitaa myös omaatuntoamme. Jumala antaa halun ja mielen myös uskonkilvoitukseen ja rohkaisee siihen. Kilvoitus ei ole teko jolla pelastumme, vaan kilvoitus on Jumalan lahja. Kristuksen sovitustyö pelastaa.

Jeesus kehotti ja opetti toimellisuuteen ja vastuullisuuteen, velvollisuuksiinkin, huolehtimiseen ja lähimmäisen rakkauteen. Innosti jopa viisauteen ja viattomuuteen. Paavali ja Heprealaiskirje kehottavat aikuisuuteen ja heittämään lapsellisuudet pois.

Mahtuvatko nämä uskoon, joka on lapsenmielinen? Vai Kumotaanko niissä lapsenmielinen usko?

Niin, kyllähän ne mahtuvat. Uskomme ja autuutemme ei ole niissä. Jumala tahtoo kuitenkin, että me täytämme eläessämme ja tässä maailmassa hänen tahtoaan, teemme hänen töitään ja saamme myös kasvaa uskossa ja armossa. Ja onhan meissä, toisaalta niin syntisissä Jumalan lapsissa, myös Jumalan mieli, joka haluaakin täyttää Jumalan tahtoa, Kristuksen mieli.

Lapsenkaltainen usko on mahdollisuus

Uskon yksinkertaisuus ja uskomisen lapsenkaltaisuus on meille mahdollisuus. Tätä kautta Jumala on nähnyt hyväksi pitää meidät yhteydessään. Hän on nähnyt, ettei meistä muuhun ole, ei mihinkään omaan. Hän on tuo tiensä ja armonsa niin alas, että syntisinkin ja ymmärtämättömin voi sen saavuttaa. Uskova tunnistaa tämän ja hänen sydämensä tyytyy ja turvautuu tähän(Sl. 43:3: Siihen tyytyy Isä, omatuntomme, että ...) Ja Jumala antaa ymmärrystä sen verran kuin me itse kukin tarvitsemme.

Ihmeellinen huolenpitojärjestelmä:

Jeesus sanoi: minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti. Mitä tahansa asiaa kaksi teistä yhdessä sopien maan päällä rukoilee, sen he saavat minun isältäni, joka on taivaassa. Missä kaksi tai kolme on koolla nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään. Nämä on kirjoitettu Matteuksen evankeliumiin siihen yhteyteen, jossa Jeesus erityisesti puhui anteeksiantamuksesta(Matt. 18:19-20). Siinä on Jumalan valtakunta niin alhaalla ja Kristus hoitamassa siinä uskovien sydämiä. Siinä on **Jumalan huolenpidon ydin.**